

man forandrer vore bestaaende Toldlove, desto mere ville alle Livsforhold, Arbejdsløn o. s. v. ordne sig efterhaanden derefter, og de Resultater, man ventet at kunne opnaa, ville vise sig illusoriske, medens derimod det Tab, man paafører Statskassen, er vis.

Udvalgets Flertal har tildels anerkjendt denne min Betragtning om det Urigtige i ved Forandringer i vor Toldlovgivning, at formindste Landets Indtægter og har derfor ikke villet gaa saa vidt som Regjeringen, idet det kun har villet opgive c. 400,000 Rd. af Toldindtægterne, og naar det ved Siden heraf dog tillige har formindsket Tolden paa adskillige Poster yderligere end i Lovforslaget, nemlig paa Metaller, Tømmer, Træ, som indføres til Forarbejdning, og Kaffe, har det i Erkjendelse af, at Statens Finantsfer ikke kunne taale dette Tab, villet erstatte dette ved en Forgølse af Brændevinsafgiften med 2 p. pr. Pot. Jeg kan heller ikke tiltræde dette Forslag, for det Første fordi det kun tildels tager det finantsielle Hensyn, som efter min Mening er Hovedsagen, og dernæst fordi jeg af forskjellige Grunde maa betragte den foreslaaede Forgølse af Brændevins-skatten som et mindre heldigt Expe dient i og for sig paa dette Omraade og under nærværende Forhold.

Det stiller sig nemlig ingenlunde klart for mig, at en Opgivelse af Tolden paa de nævnte Raastoffer vil medføre en saa stor økonomisk Fordel for Landet, som Udvalget synes at forudsætte, til Erstatning for det betydelige firkte Tab i Statsindtægterne. I alt Fald er der hverken i Flertallets Betænkning eller i Motiverne til Regjeringsudkastet anført Noget til Støtte eller Bevis for denne Paa stand. — Jeg kan for mit Vedkommende ikke tilbageholde den Overbevisning, at man meget overvurderer de forventede Resultater, thi jeg tror, at den nuværende Told paa hine Gjenstande ingenlunde kan siges at være høi eller lægge en Hindring i Veien for den frie Omsetning eller en større økonomisk Virksomhed, hvad Flertallet ogsaa selv indrømmer. Men det er dog hovedsagelig dette Moment, der skulde være det afgjørende, naar Tølen bliver om en Ophævelse af denne Told. Man har tillige ment ved den forventede Nedgang i Priserne paa saa vigtige Gjenstande at kunne fremkalde en Lettelse for Befolkningen i dens Almindelighed. Og saa heri tror jeg, man tager feil, thi de nuværende høie Priser paa Jern, Tømmer og Træ hidrøre væsentlig fra ganske andre Omstændigheder, hvorover vi ikke kunne være Herrer, navnlig de høie Arbejdspriser, der finde Steb allevegne, og, hvad Tømmer og Træ angaar, den store Formindskelse af den gamle Masse i Skovene, navnlig i Sverige og Norge, i Forbindelse med det stedse vøgende Forbrug og den deraf følgende større Efterpørgsel. — En Ophævelse af Tolden vil altsaa efter min

Mening ikke faae nogen, i alt Fald ikke en væsentlig, Nedgang til Følge i Priserne paa disse Gjenstande, og skulde en saadan i Virkeligheden vise sig, vil den vistnok mest komme Enkelte i Samfundet, og navnlig den egentlige store Industri til Gode, medens Massen af Befolkningen vil blive nødt til at betale de samme Priser som hidtil. — Paa den anden Side bliver det et Spørgsmaal, om ikke en Opgivelse af Indførselstolden paa forarbejdet Træ, som foreslaaet af Udvalgets Flertal, vil faae en skadelig Indflydelse paa vor indenlandske Industri, den egentlige Haandværksdrift. Skulde der være nogen Grund til at nære Frygt i saa Henseende, hvortil iblandt Andet et til Udvalget indsendt Andragende dog synes at give nogen Anledning, maa jeg alene af den Grund modsætte mig Forslaget og opfordre til stor Varsomhed, inden man indlader sig paa Noget, hvis Følger lige over for den lille Industri man ikke kan beregne efter, hvad der til Dato er oplyst i denne Sag.

Naar jeg saaledes har den Anskuelse, at det er meget tvivlsomt, hvorledes det forholder sig med de økonomiske Fordele, man vil bringe Samfundet og navnlig Befolkningen i dens Almindelighed ved en Afkaffelse af Told paa hine Gjenstande kan jeg endnu mindre billige, at man vil erstatte de derved opstaaende Tab for Statskassen ved en Forgølse af Brændevinsafgiften, der dog nu en Gang betragtes som en Fornødenhedsartikel navnlig for den mindre velhavende Del af Befolkningen. Det vil for Mange synes, som om man derved lader de mindre Forbrugere betale for en Fordel, der tilflyder den store Industri virksomhed.

Udvalgets Flertal har vistnok selv sølt Vægten af denne Betragtning og derfor villet give den lavere Samfundsklasse, der nærmest kan anse sig for rammet ved en forhøjet Brændevinskat, en Slags Erstatning derfor ved at formindste Kaffe tøl den med et Beløb, der medfører for Statskassen et aarligt Tab af cirka 260,000 Rd. Selvsølgelig vil der til Fordel for denne Nedsettelse ikke kunne ansøres Noget af, hvad der fremhæves til Fordel for Nedsettelse af Told paa de egentlige Raastoffer, at nemlig en Toldnedsættelse vilde fremme Industrien. Hvad jeg ovenfor har bemærket om, at kun den mindste Del af den høie Pris kan tilskrives Tødens Størrelse, gælder dernæst specielt Kaffe, der netop særlig er Gjenstand for Spekulation, og mere end med Hensyn til nogen anden Vare nærer jeg derfor Tvivl om, at en Nedsettelse vil komme Andre til Gode end de enkelte store Kjøbmænd, som dominere denne Handel her i Landet. Men selv om Alt dette maatte forholde sig anderledes, og Toldnedsættelsen virkelig vilde komme Konsumenterne til Gode, vil i alt Fald den langt overveiende Del af denne Nedsettelse blive til Fordel for de mere Bemidlede, der baade for-